

**ZA MJESEC RUJAN 2024.
U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA I DNEVNIK SV. FAUSTINE
O 90. OBLJETNICI NASTANKA**

Čudesna molitva

„Čudesna molitva“ – baš ovako o Krunici Božjega milosrđa govore svi koji je mole ne samo riječima i koji primaju mnoštvo milosti. Ova je druga molitva, nakon *Očenaša*, koju nas je sam Isus naučio. Naime, sam Isus je naučio s. Faustinu moliti ovu molitvu u samostanu Družbe Sestara naše Gospe od Milosrđa u Vilniusu i to na poljskom jeziku jer ona nije znala drugi; stoga je ona vjerno zapisala sve Njegove riječi. Uz usklik: *Isuse, uzdam se u Tebe!*, Krunica Božjega milosrđa danas je najproširenija molitva. Moli se na svim kontinentima i na raznim jezicima i narječjima, moli se na misijskim područjima... Ovu molitvu mole ne samo katolici, već i pravoslavni i protestanti... Ona povezuje sve koji vjeruju u Krista.

U svome *Dnevniku* sv. Faustina točno je opisala okolnosti u kojima je primila molitvu Krunice od Isusa. Bilo je to u petak 13. rujna 1935. godine. Navečer je u svojoj ćeliji imala viđenje Anđela koji je došao kazniti zemlju zbog grijeha. Kada je vidjela Božji gnjev, molila je Anđela da se zaustavi na neko vrijeme i da će svijet činiti pokoru. A kada se u mističnom iskustvu našla pred Prijestoljem Presvetog Trojstva, nije se odvažila ponoviti svoju molbu. Tek kada je u duši osjetila Isusovu milost, onda je počela ponavljati molitvu koju je čula u svojoj nutрини: „Dok sam tako molila, vidjela sam nemoć Anđela. Nije mogao ispuniti pravednu kaznu koja je odgovarala grijesima.“ (Dn 475)

Sljedeći dan, na blagdan Uzvišenja Svetog Križa, kada je ušla u kapelicu Gospodin Isus još jednom joj je ponovio riječi molitve i točno ju poučio kako treba moliti (usp. Dn 476).

Svaka riječ ove molitve je jako važna. Ponavljajući iste riječi u svakoj desetici molitelj prikazuje Bogu Ocu: **Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Njegova preljubljenoga Sina, Isusa Krista**, predaje Njegovo Boštvo i Čovještvo, kao zadovoljštinu za naše grijehe i grijehe cijeloga svijeta. Da bi molitva bila uslišana kod Boga, ovdje se **pozivamo na najvažniji „argument“ – naime na ljubav koju Otac ima prema Svome Sinu**, a u Njemu prema svim ljudima. Posebnu pozornost zaslužuje riječ **zadovoljština**, koja se u Svetom Pismu pojavljuje u svećeničkom kontekstu. Moleći Krunicu Božjeg milosrđa, laici – snagom krštenja – sudjeluju u Kristovu svećeništvu prikazujući Bogu Ocu Utjelovljenoga Sina Božjega kao duhovni dar zadovoljštine za grijehe naše i grijehe cijeloga svijeta.

Gospodin Isus ne samo da je dao s. Faustini molitvu Krunice, nego joj je dao i obećanje, naravno uz uvjet da se Krunica moli s vjerom i pouzdanjem u Boga (po vršenju Njegove volje) i u duhu milosrđa prema bližnjima. Isus je rekao sv. Faustini: **Kćeri moja, potiči duše da mole Krunicu koju sam ti dao. Onome tko je bude molio rado ću dati sve što od mene bude tražio...** (Dn 1541), te dodao: **Po njoj možeš izmoliti sve što trebaš, ako je u skladu s mojom voljom.** (Dn 1731)

Posebna obećanja vezana su uz trenutak smrti, bolje rečeno uz sretnu i spokojnu smrt, uz prelazak s ovoga svijeta na drugi u stanju milosti posvetne – što znači bez straha i očaja. Takve milosti mogu primiti ne samo osobe koje s pouzdanjem mole Krunicu, nego i umirući za koje ili uz koje drugi mole ovu molitvu.

„Kada sam se vratila u osamu svoje sobice, čula sam ove riječi: **Svaku dušu koja bude molila ovu krunicu, ili kada je drugi budu molili uz umiruću dušu, branit ću u času smrti kao svoju čast – i primit će oprost. Kada se ova krunica moli uz umirućeg, ublažava se Božji gnjev, i neizmerno milosrđe obuhvaća dušu. Nutrina mojega milosrđa biva potresena zbog pregorke muke mojega Sina.**“ (Dn 811)

Milost sretne smrti, odnosno milost obraćenja i oprostjenja grijeha, obećava Gospodin Isus **čak i ako se samo jednom izmoli ova Krunica**, ali u duhu pobožnosti u čast Božjeg milosrđa, što znači u pouzdanju u Njega i u milosrđu spram drugih. Silne milosti koje su povezane s ovom molitvom izražavaju riječi Isusa Krista rečene s. Faustini: **Približit ćeš mi čovječanstvo po molitvi ove krunice** (Dn 929) te da svećenici mogu ovu molitvu moliti za grješnike kao **zadnju slamku spasa** (usp. Dn 687).

Krunicu Božjeg Milosrđa najprije je molila s. Faustina sama. Isus je tražio da tu istu molitvu moli i njezina Družba. U Krakovu godine 1937. tiskana je krunica na slikama Isusa Milosrdnog i u knjižicama *Krist, Kralj milosrđa*. Krunicu je dao tiskati vlč. Mihael Sopočko.

Tu malu knjižicu dobile su ne samo sestre iz Družbe Sestara naše Gospe od Milosrđa i svećenici koji su držali misije po župama, već i svi oni koji su dolazili na portu samostana (usp. Dn 1519). Sveta Faustina je u jednom pismu vlč. Sopočku napisala: „Majka Irena dijelila je na sve strane sličice i knjižice. Razgovarale smo i o tome da ćemo ih dijeliti i na porti.“

Brzo širenje pobožnosti u čast Božjeg milosrđa dogodilo se nakon smrti s. Faustine, za vrijeme Drugog svjetskog rata. Ovu molitvu sestre i njihove štićenice nisu samo molile,

već su je i širile dijeleći sličice s tekstom Krunice Božjeg Milosrđa na porti i šaljući ih u paketima zatvorenicima u konclogorima. Pošto je prva naklada podijeljena, vlč. M. Sopoćko dao ih je ponovo tiskati u Vilniusu. Vremena su bila teška pa su se ljudi okretali Bogu moleći Ga za milosrđe, koristeći tu „Čudesnu molitvu“.

U vrijeme Drugog svjetskog rata tekst Krunice u čast Božjeg milosrđa u velikoj nakladi tiskale su sestre felicijanke [Družbe Sestara sv. Feliksa iz Cantalicea, prim. prev.] i oci marijanisti u SAD-u na poljskom i na engleskom jeziku, a u Meksiku na španjolskom. A kada se nikako nije moglo doći do sličice s molitvom, ljudi bi je prepisivali jedni od drugih ili bi je učili napamet od onih koji su je već znali.

Potresno svjedočanstvo iznio je vlč. Franciszek Cegiełka koji je u koncentracijskom logoru u Dachauu na komadićima njemačkih novina prepisivao ovu molitvu. U svom svjedočanstvu iznosi da kada je bio jako bolestan i ležao u krevetu s visokom temperaturom, prišao mu je drugi svećenik, župnik iz Krotoszyna vlč. Ogrodowski, i rekao mu: „Vi ćete sigurno ozdraviti, dočim širite ovu molitvu. Tada me vlč. Ogrodowski upitao: 'Otkud Vam ova Krunica?'“ – piše dalje u svojim sjećanjima. „Donijeli su je sa sobom zatvorenici koji su nedavno stigli u logor. S vlč. Dominikom Sierasuskim, koji se nalazio u istoj skupini kao ja – počeo sam moliti ovu Krunicu s komadića papira. Krunica Božjeg milosrđa u logoru Dachau postala je za mene i za mnoge zatvorenike Poljake štit jakosti i pouzdanja.“

Nakon rata Krunicu je naveliko počeo širiti p. Józef Andrasz, SI - krakovski duhovnik sv. Faustine. Njegova knjižica *Milosrđe Božje – uzdamo se u Tebe!*, u kojoj govori o oblicima pobožnosti u čast Božjeg milosrđa koje je primila s. Faustina – među ostalima i o Krunici Božjeg milosrđa – bila je prevedena na nekoliko jezika i tiskana u zemljama Europe, SAD-a i u drugim zemljama, a posebno u zemljama Južne Amerike.

S prolaskom godina Krunica Božjeg milosrđa brzo se proširila po cijelomu svijetu. I postaje '**sve poznatija**' i prevođena je i na manije poznate jezike i narječja. Danas se ova Krunica moli po čitavome svijetu, na samo privatno, već i po mnogim crkvama, kapelicama, u obiteljima i među članovima raznih zajednica i putem medija. Sveti papa Ivan Pavao II. Veliki, među ostalim, spomenuo je „Čudesnu molitvu“ u tekstu Čin posvete svijeta Božjemu milosrđu na Trgu sv. Petra u Rimu, a papa Franjo preporučio ju je hodočasnici govoreći: „Nemojte zaboraviti ovaj lijek ponijeti i imati uza se, jer je dobar za srce, za dušu i za sav naš život!“

s. Elżbieta Siepak, ZMBM, *Orędzie miłosierdzia*, br. 94, 2015, str. 4-5
Preveo s poljskog p. Andrzej Wośko, SCJ, koordinator Koordinacije ŠBM
Lektura: Marija Vuković